

MATTHEÛS

21:1-9

Jezus rijdt als de nederige Messias Jeruzalem binnen om Zijn volk van hun zonden te redden.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/21-1-9

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De Passieweek en de profetie van de intocht	4 min	3
2	Vervulde Jezus bewust Messiaanse profetieën?	7 min	4
3	Het ophalen van de ezel: wonder of afspraak?	7 min	8
4	Jezus rijdt Jeruzalem binnen	3 min	11
5	Hosanna en de ware bevrijding door Jezus	4 min	13
	Om verder te lezen		15

1

De Passieweek en de profetie van de intocht

We beginnen te lezen bij Mattheüs hoofdstuk 21, vers 1:

En toen zij Jeruzalem naderden en in Bethfagé bij de Olijfberg gekomen waren, zond Jezus twee discipelen uit en zei tegen hen:

MATTHEÛS 21:1

Laten we daar even stoppen. We zullen verder lezen, maar laat me hier eerst enkele opmerkingen over maken. Hier zien we dat Jezus op het punt staat Jeruzalem binnen te gaan. Dit is slechts één week voor Zijn opstanding. Dit is natuurlijk wat we Palmzondag noemen, en de zondag daarna was Opstandingszondag. Daartussen viel wat we gewoonlijk Goede Vrijdag noemen, toen Jezus werd gekruisigd. Op dit punt beginnen we dus aan het verslag van de laatste week van Jezus' leven op aarde als mens.

Het is interessant, want hier in Mattheüs hebben we nog ruim acht hoofdstukken voor ons, terwijl we er pas twintig hebben behandeld. Bijna een derde van de hoofdstukken ligt nog voor ons. Toch zien we dat de laatste week van Jezus' leven in deze vele hoofdstukken behandeld zal worden, terwijl de rest van Zijn hele loopbaan in maar ongeveer twee keer zoveel hoofdstukken werd behandeld. Zo behandelen de evangeliërs het leven van Jezus over het algemeen. Ze besteden onevenredig veel aandacht aan wat Jezus in de laatste week deed, en vooral aan Zijn dood en opstanding.

Dat komt doordat alles wat Jezus deed en zei weliswaar zeer betekenisvol was, maar de evangeliërs probeerden het Evangelie te verkondigen, dat wil zeggen: de boodschap van hoe Jezus voor onze zonden stierf en weer opstond. Daarom besteden de evangeliërs veel meer en veel uitvoeriger aandacht aan de gebeurtenissen rond Zijn dood, en vooral aan wat gewoonlijk de Passieweek wordt genoemd, dan aan enige andere vergelijkbare week in Jezus' leven. Die naam is gebaseerd op het Latijnse woord voor lijden, 'passie'. Het is voor Jezus de week van het lijden.

Hier, in Mattheüs 21, hebben we het begin van wat we de Passieweek noemen, en het is zondag. Het is de dag van de triomfantelijke intocht, zoals we die gewoonlijk noemen. Zoals we zullen zien, reed Jezus op een ezel Jeruzalem binnen. Mattheüs vertelt ons dat dit gebeurde om te vervullen wat bij de profeet geschreven staat. Hij zegt niet om welke profeet het gaat, hoewel hij wel Zacharia 9 aanhaalt. Zacharia 9:9 zegt:

Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem!
Zie, uw Koning zal tot u komen, rechtvaardig, en Hij is een
Heiland, arm, en rijdend op een ezel, op een ezelsveulen, het
jong van een ezelin.

ZACHARIA 9:9

In feite is dit een combinatie van Zacharia 9:9 en een gedeelte in Jesaja dat zegt:

Zie, de HEERE heeft het doen horen tot aan het einde der aarde:
Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw heil komt, zie, Zijn loon
heeft Hij bij Zich en Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit.

JESAJA 62:11

Daarmee begint dit citaat. Mattheüs voegt een paar oudtestamentische profetieën samen, maar hij heeft het voornamelijk over Zacharia 9:9. Jezus reed inderdaad op een ezel Jeruzalem binnen en vervulde zo die specifieke profetie.

2

Vervulde Jezus bewust Messiaanse profetieën?

Sommigen vinden het niet zo opmerkelijk of indrukwekkend dat Jezus oudtestamentische profetieën vervulde. Ze zeggen dat Jezus een Jood was die het Oude Testament vrij goed kende. Omdat Hij Zichzelf als de Messias wilde aanduiden, of wilde dat de mensen Hem als de Messias zouden zien, wist Hij wat de profeten

zeiden dat de Messias zou doen. Daarom deed Hij dat. Niet omdat Hij werkelijk de Messias was, maar omdat Hij wist wat er van de Messias werd verwacht en daarom de dingen deed waarvan de profeten zeiden dat de Messias ze zou doen.

Er zijn verschillende problemen met deze theorie. Eén daarvan is dat Jezus nooit echt probeerde Zichzelf als de Messias uit te roepen. Als Jezus werkelijk een man was die niet de Messias was, maar mensen ervan wilde overtuigen dat Hij de Messias was, dan zou je verwachten dat Hij dat af en toe gezegd had. In werkelijkheid heeft Hij nooit in het openbaar gezegd dat Hij de Messias was. In Johannes hoofdstuk 4 vertelde Hij in een persoonlijk gesprek wel aan de vrouw bij de put dat Hij de Messias was. Ook vertelde Hij Zijn discipelen bij Caesarea Filippi in besloten kring dat Hij de Messias was. Maar Hij heeft nooit in het openbaar verklaard dat Hij de Messias was.

De Farizeeën zeiden zelfs bij een bepaalde gelegenheid in het Evangelie van Johannes:

De Joden dan omringden Hem en zeiden tegen Hem: Hoelang houdt U ons in het onzekere? Als U de Christus bent, zeg het ons vrijuit.

JOHANNES 10:24

Hij zei:

Jezus antwoordde hun: Ik heb het u gezegd en u gelooft het niet. De werken die Ik doe in de Naam van Mijn Vader, die getuigen van Mij.

JOHANNES 10:25

Maar Hij had nooit werkelijk gezegd:

Ik ben de Messias.

Als Jezus een man was die niet de Messias was, maar wilde dat de mensen dachten dat Hij het wel was, dan zou je verwachten dat Hij op enig moment beweerde dat Hij de Messias was. Maar dat heeft Hij in geen enkele openbare bijeenkomst werkelijk gedaan.

Een tweede probleem met deze theorie is dat Jezus het anders had moeten aanpakken als Hij de Joden van Zijn tijd ervan had willen overtuigen dat Hij de Messias was, ook als Hij dat niet was. Hoewel Jezus de Messiaanse profetieën wel degelijk vervulde, begrepen de Joden de Messiaanse profetieën verkeerd. Zij verwachtten niet dat de Messias zou komen en de dingen zou doen die Jezus deed. Jezus wist heel goed wat zij verwachtten, en Hij had die dingen kunnen doen als Hij dat had gewild. De Joden zouden Hem al snel als de Messias hebben erkend als Hij bijvoorbeeld een leger op de been had gebracht om tegen Rome in opstand te komen, de Joden naar de overwinning op Rome had geleid en hen had bevrijd uit de onderdrukking waaronder zij in Jezus' tijd al honderd jaar gebukt gingen. Dat was wat zij wilden dat de Messias zou doen en wat zij dachten dat Hij zou doen.

Jezus deed dat volstrekt niet. Hij toonde er zelfs geen belangstelling voor, hoewel Hij wist dat zij dachten dat de Messias dat zou doen. Bovendien had Hij de gelegenheid om dat te doen, want in Johannes hoofdstuk 6, vers 15, lezen we:

Omdat Jezus nu wist dat zij zouden komen en Hem met geweld mee zouden nemen om Hem koning te maken, trok Hij Zich opnieuw terug op de berg, Hij Zelf alleen.

JOHANNES 6:15

Daar lag Zijn gouden kans, als Hij hun wilde bewijzen dat Hij de Messias was, de Messias naar wie zij op zoek waren. Hij had gewoon met dat plan mee kunnen gaan. Maar in plaats daarvan zegt de Bijbel dat Hij de menigte wegstuurde en alleen wegging om te bidden, zodat dit niet zou gebeuren.

Jezus greep de gelegenheid niet aan om de Messias te zijn die zij wilden en die zij zouden hebben erkend. Hij deed echter wel dingen waarvan de Schrift zei dat de Messias ze zou doen, maar die de Joden over het hoofd hadden gezien en niet van de Messias verwachtten. Het is dus niet zo dat Hij op de een of andere manier wist wat het Oude Testament zei dat de Messias zou doen, en bewust aan de verwachtingen van de Joden voldeed zodat de mensen zouden denken dat Hij de Messias was. Hij koos een totaal andere aanpak dan een man zou kiezen die mensen ervan probeerde te overtuigen dat hij de Messias was.

Een derde overweging is dat iedere man ervoor zou kunnen kiezen om op een ezel Jeruzalem binnen te rijden en te zeggen: 'Zie je wel, de Schrift zei dat de Messias op een ezel zou binnenrijden.' Dit is één profetie over de Messias die iedere man had kunnen vervullen als hij dat wilde. Maar er zijn veel Messiaanse profetieën die Jezus vervulde en die een man niet uit eigen keuze kon vervullen. Micha zei dat de Messias in Bethlehem geboren zou worden. Jezus werd in Bethlehem geboren, maar hoe kan een man kiezen waar hij geboren zal worden? De Messias zou voor dertig zilverstukken verraden worden. Jezus werd daarvoor verraden. Maar hoe kan een man beslissen hoeveel zilverstukken zijn vijanden zullen betalen om hem te laten verraden? Er zijn veel gebeurtenissen in het leven van Jezus die een mens niet zelf in de hand heeft en niet over zichzelf kan afroepen, en die niettemin profetieën vervulden. Daarom faalt het idee dat Jezus niet de Messias was, maar eenvoudigweg de oudtestamentische profetieën opzettelijk naspeelde zodat de mensen zouden denken dat Hij de Messias was, op elk punt.

De Messias zou op een ezel binnenrijden, op het veulen van een ezelin. Dat is doorgaans geen koninklijk vervoermiddel. De meeste veroveraars zouden aan het hoofd van hun legers op een krachtig ros rijden, een wit paard. Jezus kwam niet binnen als zo'n koning. Hij kwam nederig binnen op een ezel.

Een ezel is trouwens niet hetzelfde als een muildier. David en zijn zonen hadden, geloof ik, muildieren. Een muildier lijkt veel meer op een paard, en soms reed de koninklijke familie in de geschiedenis van Israël op muildieren. Maar een ezeltje is iets anders. Een ezeltje is lang niet zo temperamentvol als een muildier en ook niet zo edel. Een ezeltje is een heel nederig en weinig indrukwekkend dier, en daarop reed Jezus.

Hij kwam niet op een manier die indruk op de mensen zou maken door Zijn militaire macht. Hij kwam beslist niet op een intimiderende manier om de confrontatie met de Romeinen aan te gaan, of iets dergelijks. Dat hoopten de Joden dat de Messias zou doen, maar Hij deed het niet. In plaats daarvan kwam Hij op de manier waarop God had gezegd dat de Messias zou komen.

3

Het ophalen van de ezel: wonder of afspraak?

We hebben hier het verhaal waarin Jezus de twee discipelen eropuit stuurt. We weten niet welke twee. Zij worden in Mattheüs niet bij name genoemd. Maar Hij stuurt de twee discipelen eropuit om deze ezel te halen. Hij zegt tegen hen dat zij op een bepaalde plaats een vastgebonden ezel zullen vinden. Als zij de ezel losmaken en iemand hun ter verantwoording roept omdat zij hem meenemen, moeten zij eenvoudig zeggen:

De Heere heeft hem nodig.

en deze mensen zullen de ezel afstaan.

Mattheüs geeft geen bijzonderheden over hoe dit gebeurde. Er staat in vers 6 eenvoudig:

Dus de discipelen gingen op weg en deden wat Jezus hun had opgedragen, en ze brachten de ezel mee.

In Markus lezen we echter meer bijzonderheden. We lezen dit in Markus 11:4:

En zij vertrokken en vonden het veulen vastgebonden bij de deur, buiten aan de straat, en zij maakten het los. En sommigen van hen die daar stonden, zeiden tegen hen: Wat doet u, dat u het veulen losmaakt? Maar zij spraken tot hen zoals Jezus bevolen had; en men liet hen gaan.

MARKUS 11:4-6

Jezus zei tegen hen:

Als iemand je erop aanspreekt, zeg dan gewoon dat de Heer hem nodig heeft, dan laten ze je hem meenemen.

En inderdaad, toen de discipelen daar aankwamen, sprak iemand hen daarop aan. De discipelen zeiden wat Jezus hun had opgedragen te zeggen, en zij mochten hem meenemen.

Was dit een wonder, of was dit van tevoren afgesproken? Ik ken minstens één geval waarin een groep christenen erg boos werd op een vriend van mij, omdat hij opperde dat Jezus deze situatie waarschijnlijk van tevoren had geregeld. Dat Hij de eigenaar van de ezel waarschijnlijk kende en tegen hem had gezegd: ‘Ik zal je ezel op een bepaald moment nodig hebben. Ik zal twee van Mijn mannen sturen om hem op te halen. Als je je afvraagt of de mannen die de ezel meenemen wel Mijn mannen zijn, vraag hun dan gewoon: “Wat doen jullie met de ezel?” Als het Mijn mannen zijn, zullen ze zeggen: “De Heere heeft hem nodig”, en dan weet je dat je hem kunt laten gaan.’ Het was een soort wachtwoord, waarmee mensen zich aan elkaar bekendmaakten door middel van een vooraf afgesproken gesprek.

Dat is een mogelijkheid. Maar toen binnen een groep christenen die ik ken de theorie werd geopperd dat Jezus dit allemaal van tevoren had geregeld, werden ze erg boos, omdat ze dachten: ‘Nee, dit is een wonder, en zo doe je afbreuk aan het wonderbaarlijke. Je probeert te zeggen dat Jezus hier geen wonder verrichtte.’ Dat klopt, daarmee zou je opperen dat Jezus bij deze gelegenheid geen wonder verrichtte. Maar dat is niet hetzelfde als betwijfelen dat Jezus een wonderdoener was. Je kunt zonder meer erkennen dat Jezus alle wonderen verrichtte waarvan de Bijbel zegt dat Hij ze verrichtte, zonder dit een wonder te noemen.

De passage zegt tenslotte niet dat dit een wonder is. Jezus zei niet dat er iets bovennatuurlijks zou gebeuren. Hij zei alleen tegen hen dat er een ezel zou zijn en dat ze die moesten gaan halen. Als iemand zei:

Waar ga je naartoe?

dan moesten ze zeggen:

De Heere heeft hem nodig.

en dan zouden ze toestemming krijgen om te vertrekken. Dit alles kan van tevoren afgesproken zijn, en niets wijst erop dat dit wonderbaarlijk was.

Jezus had naast Zijn discipelen blijkbaar een netwerk van trouwe mensen. We weten dat er mensen waren die Hem trouw waren, maar niet met Hem meereisden. Lazarus en zijn twee zussen, Maria en Martha, waren bijvoorbeeld beslist trouw aan Jezus en waren heel goede vrienden van Hem, maar ze reisden nooit met Hem mee. Ze woonden in de omgeving van Jeruzalem en ontvingen Jezus en Zijn gezelschap wanneer die in de buurt waren. Ze gaven hun te eten en boden hun onderdak, maar er is geen bewijs dat ze Hem volgden. Omdat dat zo is, kunnen we aannemen dat er misschien veel mensen zoals zij waren die in Jezus geloofden. Nicodemus zou in Jeruzalem een van hen zijn. Hij trok niet met Jezus mee, maar toch was hij duidelijk iemand die in Jezus geloofde.

Er waren daar mensen van wie Jezus wist dat ze aan Zijn kant stonden. Het is mogelijk dat de discipelen hen niet eens allemaal hadden ontmoet. Of als ze hen wel hadden ontmoet, wisten ze niet van alle gesprekken die Jezus met hen had gevoerd. De discipelen wisten niet van de afspraak die Jezus over deze ezel had gemaakt, dus vertelde Hij het hun en gingen ze hem halen. Dat Jezus dit van tevoren geregeld zou hebben, is helemaal niet vreemd. En het doet geen afbreuk aan het wonderbaarlijke element in de Bijbel in het algemeen. Dit wordt in de Bijbel niet behandeld alsof het een wonder is.

Dat geldt eveneens voor een andere gelegenheid, een week later of nog korter daarna, toen Jezus twee discipelen op pad stuurde, misschien dezelfde twee. Zij zeiden:

Zij zeiden dan tegen Hem: Waar wilt U dat wij het gereedmaken?

LUKAS 22:9

Hij zei:

En Hij zei tegen hen: Zie, als u de stad binnengaat, zal iemand u tegemoetkomen die een kruik water draagt. Volg hem naar het huis waar hij binnengaat. En u zult tegen de heer des huizes zeggen: De Meester zegt u: Waar is de eetzaal waar Ik het Pascha met Mijn discipelen eten zal? En hij zal u een grote bovenzaal wijzen, die volledig is ingericht. Maak het daar gereed.

LUKAS 22:10-12

Jezus had blijkbaar met een huiseigenaar afgesproken dat Hij diens bovenzaal voor het Pascha zou gebruiken. In een soortgelijke situatie stuurde Hij twee discipelen om deze man op een opmerkelijke manier te ontmoeten:

Zoek een man die met een waterkruik op zijn hoofd loopt, volg hem en ga naar binnen waar hij naar binnen gaat.

Het klinkt allemaal heel heimelijk. Het klinkt echt als een geheime operatie, en dat was het ongetwijfeld ook. Op dat specifieke moment waren er namelijk mensen die Jezus wilden doden, en Hij kon niet alles in het openbaar doen.

Wat interessant is, is dat Hij wel in het openbaar op de ezel de stad binnenreed. Maar het gebeurde zo openlijk dat degenen die Hem wilden doden niets konden doen. Het frustreerde hen enorm dat ze niets konden doen, maar dat konden ze niet omdat de menigten Hem op handen droegen.

4

Jezus rijdt Jeruzalem binnen

De discipelen gingen op weg, vonden deze ezel, maakten de ezel los en brachten hem bij Jezus. In vers 7 staat dat ze de ezel en het veulen brachten, hun kleren op die dieren legden en Hem daarop zetten. Het is moeilijk voor te stellen hoe Jezus op de twee dieren kon rijden. Je kunt niet op twee dieren tegelijk rijden, tenzij je een circusruiter

bent, en dat was Jezus niet aan het doen. Volgens mij moeten we dit waarschijnlijk zo begrijpen dat Jezus op het veulen reed en dat de moeder van het veulen werd meegenomen om het veulen rustig te houden.

Natuurlijk zouden we kunnen opperen dat Jezus het veulen Zelf door een wonder rustig hield, want we weten dat Hij stormen op zee kon stillen. Dit was een ezelsveulen dat nog nooit een mens gedragen had. Dat wil zeggen dat er nog nooit iemand op zijn rug had gezeten. Met andere woorden, het was een ongetemd veulen. Als je ooit een rodeo hebt gezien, weet je dat wanneer je iemand op een ongetemd veulen zet, zo'n dier er meestal niet erg van gediend is dat er iemand op hem zit, totdat hij getemd is. Dit was een ongetemd veulen, en Jezus reed erop. De moeder is misschien meegenomen om het veulen rustig te houden. Maar omdat er nog nooit eerder een mens op had gezeten, lijkt het mij dat Jezus toch een soort bovennatuurlijke beheersing nodig had om op het veulen te rijden.

In vers 8 staat:

En het grootste deel van de menigte spreidde hun kleren uit op de weg en anderen hakten takken van de bomen en spreidden ze uit op de weg. De menigte die vooropliep en die volgde, riep: Hosanna, de Zoon van David! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere! Hosanna, in de hoogste hemelen!

MATTHEÛS 21:8-9

Deze kreten van de mensen zijn nogal interessant. Om te beginnen vragen we ons af waar de menigte vandaan kwam. Hoe wisten ze dat Hij eraan kwam? Was dit ook van tevoren geregeld? Had Jezus boodschappers door heel Jeruzalem gestuurd met de boodschap: let nu op deze intocht in de stad. Jezus komt op een ezel, en jullie moeten allemaal palmtakken meenemen, ermee zwaaien en deze woorden zeggen?

Nergens staat dat Hij dat deed, maar we weten ook niet dat Hij dat niet deed. Ik denk niet dat er enige reden is om aan te nemen dat dit van tevoren geregeld was. Misschien zagen ze Hem in de verte aankomen. Omdat het de tijd van het Pascha was — dat wordt ons hier niet verteld, maar uit andere plaatsen weten we dat het de tijd van het Pascha

was — kwamen er veel pelgrims van heinde en verre naar Jeruzalem, en de stad was volgestroomd met mensen. Ongetwijfeld herkenden sommigen van hen Hem en begonnen ze het nieuws rond te vertellen: Jezus komt! Jezus komt!

Dus gingen de mensen naar buiten en dachten: Hij doet eindelijk wat we hoopten dat Hij zou doen. Waarschijnlijk komt Hij om Zichzelf als Koning aan te bieden. Dat was wat ze wilden dat Hij zou doen. Dus kwamen ze naar buiten en zeiden:

Hosanna, Zoon van David! Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere!
Hosanna in de hoogste hemel!

5

Hosanna en de ware bevrijding door Jezus

Het woord ‘Hosanna’ betekent ‘red nu’. Het is alsof ze Hem uitnodigen om de rol van bevrijder, van de Messias, op Zich te nemen. Ze noemden Hem de Zoon van David, omdat ‘Zoon van David’ een titel voor de Messias was. Ze zeiden:

Gezegend is hij die komt in de naam van de Heer, waarmee ze bedoelden dat ze Hem ontvingen als Degene Die door God gezonden was en in Gods Naam kwam om hun bevrijder te zijn.

Ze hadden deze woorden niet zelf bedacht. Ze citeren in feite uit een psalm. Psalm 118, vers 25 en 26, zegt:

Och HEERE, breng toch heil; och HEERE, geef toch voorspoed.
Gezegend wie komt in de Naam van de HEERE! Wij zegenen u
vanuit het huis van de HEERE.

PSALMEN 118:25-26

‘Red nu’ is ‘Hosanna’.

Deze regels zijn rechtstreeks overgenomen uit Psalm 118, vers 25 en 26.

Deze mensen hoopten er blijkbaar op dat Jezus op dit moment de steun van de bevolking van Jeruzalem zou verwerven en hen zou redden van de onderdrukking door de Romeinen. Ze hoopten dat Hij de Romeinen zou verdrijven en Zijn volk vrijheid zou geven. Dat was niet precies wat Jezus van plan was. Hij zou in handen van de Romeinen worden overgeleverd en onderworpen worden aan de meest ondraaglijk pijnlijke executiemethode die de Romeinen hadden bedacht voor de misdadigers die zij het meest verachtten. Hij zou de Romeinen niet omverwerpen. Niet op die manier.

Toch moeten we niet denken dat de Joden het volkomen mis hadden toen ze dachten dat de Messias kwam om hen te bevrijden. Hij kwam inderdaad om hen te bevrijden, maar van andere vijanden dan de Romeinen. In Mattheüs 1:21 vertelde de engel aan Jozef dat de zoon van Maria Jezus genoemd zou worden. Hij zei dat Zijn Naam Jezus moest zijn, omdat:

en zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.

MATTHEÛS 1:21

Het Joodse volk werd in de dagen van Christus door de Romeinen onderdrukt. Ze werden politiek onderdrukt en verlangden ernaar van die onderdrukking gered te worden. Maar God zond de Messias om mensen van een andere onderdrukking te redden, van een andere slavernij. Dat is de slavernij van de zonde. Alle mannen, alle vrouwen en alle kinderen worden in die slavernij geboren.

Als je Christus nooit hebt aangenomen en je denkt dat je geen slaaf van de zonde bent, dan durf ik dit wel te zeggen: probeer dan maar eens te stoppen met zondigen. Probeer ongeveer een week lang geen enkel gebod van God te overtreden. Kijk maar of het je lukt. Natuurlijk lukt je dat niet. Je bent een zondaar. Je bent een slaaf van de zonde en je moet van de zonde bevrijd worden.

Daarvan kwam de Messias ons bevrijden. En Hij deed dat door te sterven, niet door met een zwaard en een leger te overwinnen, maar door de vijand van de ziel van de mens te overwinnen: de duivel en de zonde. Door Zijn dood stierf Hij voor onze

zonden, zodat de straf op de zonde in Hem gedragen zou worden en jij niet voor jouw zonden gestraft hoefde te worden. De straf die jouw zonden verdienen, werd op Hem gelegd.

De Bijbel zegt:

Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen.

JESAJA 53:6

Dat wil zeggen, op Jezus:

de schuld van ons allemaal.

Zo kwam Jezus om Zijn volk te redden. Hij kwam niet op een wit paard, met een zwaard, een speer en een leger. Hij kwam in nederigheid, rijdend op een ezel als teken van die nederigheid. En nederig en zonder Zich te verzetten gaf Hij Zijn leven, zodat Hij kon sterven om jou en mij van onze zonden te verlossen. Hij verlangt ernaar dat wij Zijn voorbeeld volgen en anderen vergeven.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 21:1
- Zacharia 9:9
- Jesaja 62:11
- Johannes 10:24
- Johannes 10:25
- Johannes 6:15
- Markus 11:4-6
- Lukas 22:9
- Lukas 22:10-12

- Mattheüs 21:8-9
- Psalmen 118:25-26
- Mattheüs 1:21
- Jesaja 53:6

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.